

190 / 23 / 14

L

130

Uitgifte

Repertoriumnummer 2014/8539	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
Datum van uitspraak 20 juni 2014	op €	op €	op €
Rolnummer 2012/15694/A			

Niet aan te bieden aan de ontvanger

NEDERLANDSTALIGE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG BRUSSEL

- dagvaarding
- 2 conclusies

23e kamer
burgerlijke zaken

VON-EV

eindvonnis – op tegenspraak

Aangeboden op
Niet te registreren

verzet tegen geldboete
wegens doorbraak
stakingsbevel

- de dagvaarding, betekend op 14 december 2012 met een exploit van mr. plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder, in vervanging van mr. , gerechtsdeurwaarder te ;
- de conclusie van de heer , neergelegd op 31 oktober 2013 ;
- de conclusie van het Vlaams Gewest en mevrouw , neergelegd op 17 juli 2013.

Op de zitting van 23 mei 2014 werden de raadslieden van de partijen gehoord, waarna twee stukkenbundels werden neergelegd, de debatten werden gesloten, en de zaak in beraad werd genomen.

*

A. Feiten en procedurevoorgaanden

1. Met aangetekende brieven van 3 november 2011 werd aan de heer meegedeeld dat hem in toepassing van artikel 6.1.49 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening vier geldboeten werden opgelegd van telkens 5.000 € wegens het voortzetten van het gebruik in strijd met een stakingsbevel van een perceel te ; vastgesteld in processen-verbaal van 28 mei 2011, 12 juni 2011, 18 juni 2011 en 8 augustus 2011.

De heer verzocht om kwijtschelding van deze geldboeten. Per brief van 8 december 2011 deelde de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur mee dat de beslissingstermijn betreffende dit verzoek verlengd werd tot en met 18 januari 2012, en dat een hoorzitting zou doorgaan op 19 december 2011 om 14u00.

Bij besluiten van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur van 16 januari 2012 werd het verzoek tot kwijtschelding voor wat de eerste drie boeten betreft, verworpen. De vierde boete werd verminderd van 5.000 € naar 2.000 €.

2. Op 15 november 2012 liet de rekenplichtige van het Herstelfonds aan de heer ; dwangbevelen betekenen om de administratieve geldboeten te betalen.

De heer _____ tekende op 14 december 2012 verzet aan tegen de dwangbevelen, met dagvaarding voor de rechtbank van het Vlaams Gewest en mevrouw _____; in haar hoedanigheid van rekenplichtige van het Herstelfonds.

B. Eisen

3. De heer _____ eist dat de rechtbank zijn verzet zou gegrond verklaren en dienvolgens zou vaststellen dat de vier dwangbevelen die op 7 november 2012 door de rekenplichtige van het Herstelfonds lastens hem werden opgelegd en op dezelfde datum gevisieerd en uitvoerbaar werden verklaard door de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur nietig zijn en dat deze dwangbevelen niet kunnen worden uitgevoerd.

4. Het Vlaams Gewest en mevrouw _____ vragen de rechtbank om de vordering ten aanzien van mevrouw _____ onontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren, en de vordering ten aanzien van het Vlaams Gewest, ongegrond.

C. Beoordeling

5. Met de dagvaarding die op 14 december 2012 aan het Vlaams Gewest en de rekenplichtige van het Herstelfonds werd betekend, tekende de heer _____ in toepassing van artikel 6.1.50, §4, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ("VCRO") verzet aan tegen de dwangbevelen die hem op 15 november 2012 werden betekend.

De dwangbevelen hebben betrekking op de invordering van administratieve geldboeten die de heer _____ werden opgelegd naar aanleiding van inbreuken op stakingsbevelen.

In geval van verzet tegen een dwangbevel in toepassing van voormeld artikel 6.1.50, §4, van de VCRO, oefent de rechtbank van eerste aanleg een controle met volle rechtsmacht uit op de administratieve geldboete (Parlementaire Stukken, Vlaams Parlement, 1998-1999, nr. 1332-8, blz. 13).

De controle van de rechtbank betreft een wettigheidscontrole zowel op het stakingsbevel en de onderliggende bevinding dat een stedenbouwkundige inbreuk werd begaan, als op de vaststelling dat het stakingsbevel werd overtreden, de beslissing om een administratieve geldboete op te leggen, en de beslissing om de boete niet geheel of gedeeltelijk kwijt te scheiden.

De controle van de rechter strekt zich daarbij uit tot alles wat tot de beoordeling van het

bestuur behoort, en wordt slechts begrensd door de beperkingen die de wetgever aan het bestuur heeft opgelegd.

6. Het Vlaams Gewest en mevrouw voeren aan dat deze laatste, in haar hoedanigheid van rekenplichtige van het Herstelfonds, niet beschikt over rechtspersoonlijkheid, en dat enkel het Vlaams Gewest terzake kan gedaagd worden voor de rechtbank.

Artikel 6.1.50., §4, van de VCRO, bepaalt dat het verzet tegen het dwangbevel dient te gebeuren met een dagvaarding van het Vlaams Gewest voor de rechtbank van de plaats waar de goederen gelegen zijn.

Door mevrouw ; in haar hoedanigheid van rekenplichtige van het Herstelfonds, te dagvaarden, heeft de heer niet gehandeld conform deze bepaling. Mevrouw beschikt niet over de hoedanigheid om op de eis van de heer te antwoorden.

De eventuele omstandigheid dat niet wordt bewezen, zoals de heer aanvoert, dat mevrouw als rekenplichtige werd aangewezen door de Vlaamse regering, doet hieraan geen afbreuk. De kritiek die de heer in dat verband aanvoert tegen de dwangbevelen, behoort tot de argumentatie ten gronde, waarop enkel door het Vlaams Gewest kan geantwoord worden.

De eis tegen mevrouw is ontoelaatbaar.

7. Ten gronde voert de heer aan dat de dwangbevelen nietig zijn. Voor zover er een functie van “rekenplichtige van het Herstelfonds” zou bestaan, zou het bewijs niet voorliggen dat mevrouw deze functie uitoefent. Bij gebreke aan dat bewijs zou niet kunnen besloten worden dat de dwangbevelen die mevrouw heeft gegeven, wettig zijn.

Artikel 6.1.49, §2, van de VCRO bepaalt dat de administratieve geldboete voor de doorbreking van een stakingsbevel wordt opgelegd door de door de Vlaamse regering aangewezen ambtenaren. Artikel 6.1.50, §1, van de VCRO voegt daaraan toe dat bij gebrek aan voldoening van de administratieve geldboete en toebehoren, door de met de invordering belaste ambtenaar een dwangbevel wordt uitgevaardigd

Artikel 3 van het Besluit van de Vlaamse regering van 28 april 2000 betreffende de administratieve geldboete voor het overtreden van een bekrachtigd stakingsbevel bepaalt dat “de rekenplichtige van het Herstelfonds” de administratieve geldboeten oplegt. Artikel 8 van datzelfde besluit voegt daaraan toe dat, bij gebrek aan voldoening

van de administratieve geldboete en toebehoren, “de rekenplichtige van het Herstelfonds” een dwangbevel uitvaardigt.

Krachtens artikel 6.1.56 van de VCRO is het Herstelfonds een gewestdienst met afzonderlijk beheer, in de zin van artikel 140 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit. Ten onrechte beweert de heer dat het Herstelfonds niet (meer) zou voldoen aan de vereisten van dat artikel 140. Het Herstelfonds valt immers als dienst met afzonderlijk beheer onder de bepalingen van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof (zie artikel 4, §1, 1°, van dit decreet), en deze bepalingen verzekeren dat voldaan is aan de vereisten van voormeld artikel 140.

8. Artikel 29, §2, van voormeld decreet van 8 juli 2011 bepaalt dat de rekenplichtige wordt aangewezen door de Vlaamse regering.

Het Vlaams Gewest legt geen akte voor waaruit blijkt dat de Vlaamse regering mevrouw heeft aangewezen als rekenplichtige van het Herstelfonds.

Het Vlaams Gewest antwoordt ter zake het volgende :

“Evenwel is het hoofd van het agentschap Inspectie RWO, de heer bevoegd om via delegatie (artikel 21 van het Besluit van de Vlaamse regering van 10 oktober 2003 tot regeling van de delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de hoofden van de intern verzelfstandigde agentschappen van de Vlaamse overheid) rechtstreeks de Rekenplichtige taken te geven, tevens die bevoegdheid gegeven aan het afdelingshoofd van de afdeling Inspectie van het agentschap Inspectie RWO, via subdelegatie (Besluit 01.08.2006 van de administrateur-generaal van het agentschap Inspectie Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed houdende delegatie van bevoegdheden met betrekking tot inspectietaken).

Mevrouw werd op die manier als Rekenplichtige van het Herstelfonds aangewezen, en zij heeft hiertoe zeker ook de kwalificaties, o.m. gezien de burgerlijke medaille voor haar 25 jaar dienst, die zij ontving bij K.B. van 6 april 2010.”

De rechtbank begrijpt uit dit verweer dat mevrouw zou zijn aangewezen als rekenplichtige door het afdelingshoofd van de afdeling Inspectie van het agentschap Inspectie RWO, die daartoe een “subdelegatie” zou hebben gekregen van het hoofd van

het agentschap Inspectie RWO, die op zijn beurt daartoe een delegatie zou hebben verkregen van de Vlaamse regering.

Hier dient dan ook eerst worden vastgesteld dat geen akte wordt voorgelegd van een dergelijke aanwijzing.

Meer in het algemeen leest de rechtbank noch in het voormelde Besluit van de Vlaamse regering van 10 oktober 2003, noch in het voormelde besluit van 1 augustus 2006 van de administrateur-generaal (teruggevonden in het Belgisch Staatsblad van 14 november 2006), een bevoegdheidsdelegatie met betrekking tot de aanwijzing van de rekenplichtige van het Herstelfonds.

9. De rechtbank besluit dat het Vlaams Gewest niet slaagt in het bewijs dat mevrouw [] de door de Vlaamse regering aangewezen rekenplichtige van het Herstelfonds is. Het bewijs ligt aldus niet voor dat de administratieve geldboeten werden opgelegd, en dat de dwangbevelen werden uitgevaardigd, door een persoon die daartoe de bevoegdheden had.

De eventuele omstandigheid dat mevrouw [] over de nodige kwaliteiten beschikt om de functie van rekenplichtige uit te oefenen, en draagster is van een burgerlijke medaille voor 25 jaar dienst, is ter zake niet relevant. Zolang niet wordt aangetoond dat zij door de Vlaamse regering is aangewezen als rekenplichtige van het Herstelfonds, ontbreekt het bewijs dat zij in die hoedanigheid kon optreden.

De eis is gegrond. De dwangbevelen dienen nietig en onuitvoerbaar te worden verklaard.

10. Nu de eis tegen mevrouw [] niet-ontvankelijk is, is het gepast de heer [] te veroordelen tot het dragen van de helft van de kosten van de dagvaarding.

*

OP GROND VAN DEZE REDENEN BESLIST DE RECHTBANK :

De eis tegen mevrouw [] is ontoelaatbaar ;

